

Юрій Ясіновський (Львів)

ВИПРАВЛЕННЯ, УТОЧНЕННЯ І ДОПОВНЕННЯ ДО КАТАЛОГУ НОТОЛІНІЙНИХ ІРМОЛОЇВ (4)

Продовжуємо публікувати описи нововіднайдених рукописних нотолінійних ірмолоїв¹. Це чотири рукописи зі збірки відомого львівського колекціонера старожитних книг п. Анатолія Недільського. Доповнення виходить у двадцятую річницю появи наприкінці листопада 1996 р. нашого каталогу *Українські та білоруські нотолінійні Ірмолої 16–18 століть*², який охопив 1111 кодексів. За ці 20 літ віднайдено й описано 62 нові ірмолої, в тому й нижче описані, з якими вдалося працювати цьогоріч улітку. Зберігаємо оновлену структуру опису, запропоновану в 2012 р., за якою публікуємо доповнену й поправлену версію каталогу в інтернеті на сайті Інституту літургійних наук УКУ <http://ils.usu.edu.ua/>

Чотири ірмолої Анатолія Недільського досить різні за змістом і локалізацією. Два з них галицького походження, один з Пінщини, а пізній, середини ХІХ ст., створений у молдавському монастирі в Путні. Особливу увагу привертає Ірмолою середини ХVІІ ст. (1170/АнНе 12) – як вправним і досконалим почерком, так і широтою репертуару, де рукою писаря записано незідентифікований піснеспівів, ймовірно грецького напіву (*арк. 11 зв.–12 зв.*).

№ 1169.

Кін. ХVІІ ст.

АнНе 11

4°, 100 арк., без поч. і кін.; при брошуруванні блок кодексу дуже обрізано, декілька арк. переплутано – *арк. 5, 81* повинні бути на поч. (4 глас, 9 пісня, ірмоси); залишки первісної фоліяції, на *арк. 12* у правому верхньому куті добре читається цифра ρκγ (*арк. 123*); на арк. сліди частого вжитку, плями від вологи; 9 рядків на стор.; дрібн. чіткий півустав, надрядкові літери, скорочення

¹ Наші попередні три доповнення з'явилися також на сторінках збірника Καλοφωνία: ч. 2 (2004), с. 157–193; ч. 4 (2008), с. 197–209; ч. 6 (2012), с. 229–273. Опис перших ірмолоїв Анатолія Недільського опубліковано ще й окремим виданням: *Десять ірмологіонів краєзнавчої бібліотеки Анатолія Недільського* / відп. ред. Андрій Ясіновський [=Записки краєзнавчої бібліотеки Анатолія Недільського, вип. 1; Історія української музики, вип. 21: Джерела] / Український католицький університет, Інститут літургійних наук]. Львів: В-во Львівської політехніки 2014.

² Львів: Місіонер 1996.

під титлами; на арк. 8 зв. контурний малюнок циноброю – вказівний палець, спрямований на глосу.

Початкова сторінка рукопису (арк. 1)

Н.: квадратна, дрібна, нотки чітко згруповані в такти, тривалості ноток від бревис до вісімок, фіти і розкриті фітні вокалізи, ладові мутації маркуються бемолями та релятивними ключами.

Д.: відсутній.

О.: нова, картон, кольоровий папір, на хребті й кутах шкіра; для форз. арк. використано ноти – солоспів для голосу і ф-но (*А ты жънко не молчиши*), друк другої пол. XIX ст.

В. зн.: *Alle mod papier.*

З.: писаря в кін. розділів – «Конець піятому гласу» (запис частково обрізаний, арк. 13 зв.), «Конець 3 мѣмѣ гласѣ» (циноброю, арк. 53 зв.), «[К]онеч [осм]омѣ [га]мѣ» (на боковому полі, запис обрізаний, арк. 80 зв.); «Ex lybrys Hedora (! мабуть, мало бути Федора) Jankowskiego В» (арк. 27); на чистому арк. між гласами 6 і 7 учнівські вправи з нотного письма, внизу пізніший запис у кін. 6 гласу з датою 1791 р.; затертий невправний запис з датою 1755 р. (арк. 88 зв.);

«byłem bakalariem hryho» (запис не завершений, арк. 91); жартівлива приказка «Pomni panie na dawyda suknia moia jest u żyda Kurwamac nie chce mi wydać» (арк. 99); «...bakaliarem Basyliu Paślawski Popowicz Kupiatyc Roku 1730»³ (арк. 100 зв.).

ОКТОЇХ–ІРМОЛОГІОН: глас 5, догматик **во чѣмне^н мори** – з ладовою мутацією, богородичен **Цѣкви и врата**, сідальні **Кре^т господѣ**, степенні, антифон 1 **Вонегда ско[р]бнѣти ми**, ірмоси воскресні, празничні і столпові (арк. 1–13 зв.); глас 6 (арк. 14–40), глас 7 (арк. 41–53 зв.); глас 8 (арк. 54–80 зв.); кондак Пресв. Богородиці **Возвратнѣ воеводѣ** – обірвано (арк. 80 зв.), стихира Преображенню **Провѣразѣл вѣкресенне** (арк. 82–82 зв.);

ПОДОБНІ стихирам на 8 гласів (арк. 83–90 зв.);

<СТИХИРАР мінейний і тріодний з доп.>: на Різдво Хр. стихира **Явѣстѣ ѣдиноначачствѣнцѣ, Ѣ нами бо**, припіві і стихири **Всачѣкам днѣ радостї Слава вѣкшних вѣкѣ**, світилен **Погѣти^ннн е^т**; припіві Трьом Святителям; на Стрітєннє стихира **Да вѣзѣ^тла денѣ двѣ** (арк. 91–93); в Неділю блудного сина псалом **На рѣцѣ вавилѣстѣ**, стихира **Ѣде ада^н**, у Вел. піст два прокимни **Покаяниа вѣзѣ ми двѣри та Не вѣрати лица твоего**, літургія Пржедєосвященна (арк. 93–99); кондак Пресв. Богородиці [болгарського напіву], у Вел. четвер за Херувимську **Вечерѣ твоѣ тѣнѣ**, у Вел. суботу стихира надгробна – обірвано (арк. 99–100 зв.).

Календарно-мінейний структ. тип.

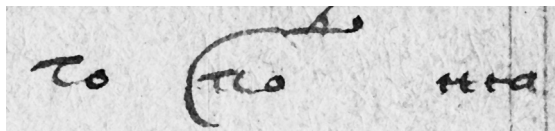
№ 1170.

Сер. XVII ст.

АнНе 12

4°, 478 арк., на поч. арк. частково переплутані; забруднення від вологи, місцями дуже сильно, і текст погано читається, пошкодження червами, на поч. арк. просякли розтопленим воском; в кін. окремі арк. підклеєні; 8 рядків на стор.

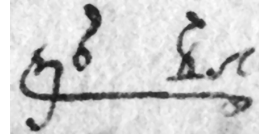
П.: текст писаний заокругленим скорописом, злегка нахиленим праворуч; заголовки і колонтитули часто писані прискореним письмом, наближеним до скоропису, іноді й тим самим коричневим чорнилом (арк. 45 та ін.); постійно вживає надрядкові літери, які нерідко лігатурою поєднує з літерою рядка:

(арк. 103);

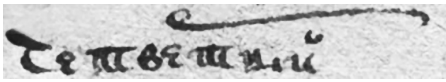
³ Очевидно, мова йде про с. Куп'ятичі, колишнього Нижанковецького деканату, тепер в Польщі біля Перемишля.

змішання літер ζ і ψ ; ψ наближене до лат. v ; задля писарського етикету подовжує окремі елементи літер – д горизонтальною рисою майже під усім словом, захоплюючи часто натупне слово:

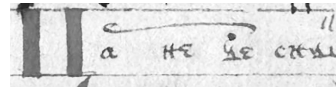

(арк. 6),

подібно й надрядкову літеру ρ :

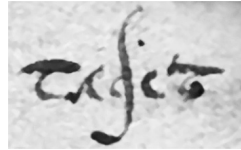

(арк. 103),

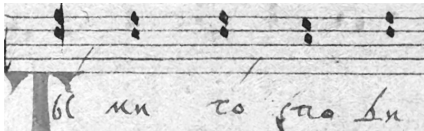
(арк. 29)

чи літеру α в колонтитулі:

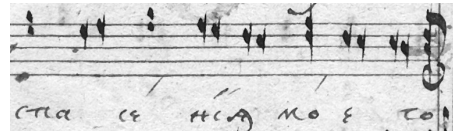

(арк. 101 зв.).

Ця палеографічна особливість витримана впродовж усього рукопису й виразно промовляє за одну особу писаря пам'ятки, незважаючи на деякі прискорення чи сповільнення темпу письма. Досить регулярно вживає наголоси та придихові знаки:

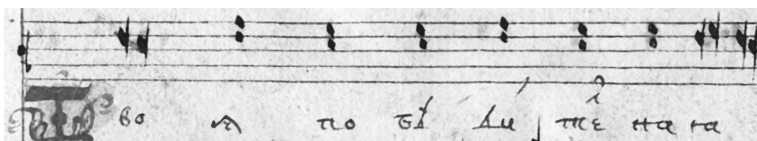

(арк. 101 зв.),

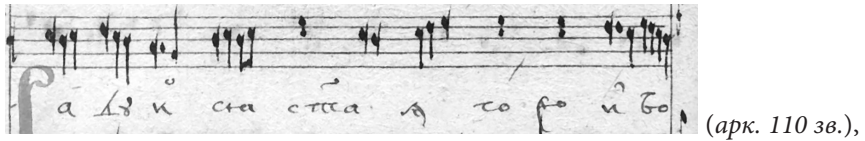
(арк. 156);

в останньому прикладі наголос виразно впливає з музичного ритму, підпорядковуючи собі словесний акцент; часто змішує m і λ :

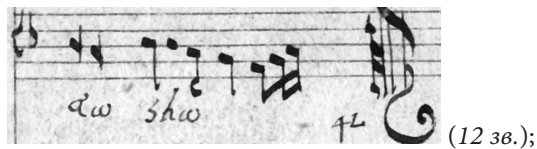

(арк. 57).

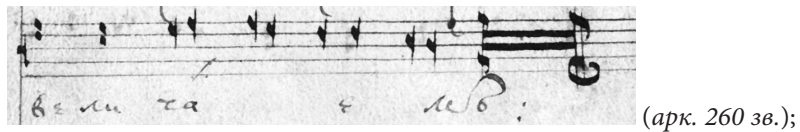
Н.: п'ятилінійка з чіткими обрисами квадратиків і ромбиків, виразне групування ноток у такти:

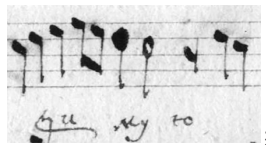
тривалості ноток від бревів до вісімки, зрідка шістнадцятка:

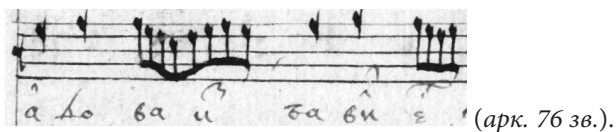
у закінченнях іноді вживається льонга і максима (арк. 233 зв., 266 зв., 271 та ін.):

чвертки іноді досить видовжені; на арк. 6 зв. – біла нотка (половинка):

у мелодії воскресного тропаря 3 гласу вісімки під ребром іноді групуються по вісім, як у партесних композиціях:

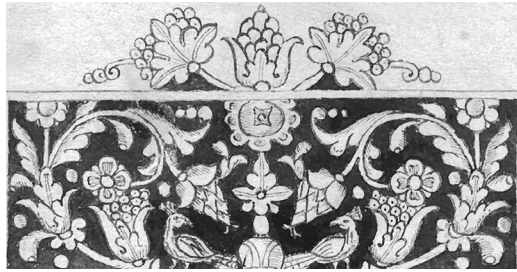
Ключ С на 3-й, 4-й і 1-й лінійках, дуральний і бемулярний; фітні вокалізи розкриті.

Д.: орнам. заставки, ініціали, кінцівки, прикраси на полях, у прикраси іноді вплетено невеличкі мініатюри; декор різних форм і стилів, переважно досить майстерно: геометричні мотиви, близькі до балканського типу:

(арк. 1),

зустрічається також декор стародрукованого типу:

(арк. 192),

квітково-рослинний (арк. 46, 234), доповнений ликами святих, у заставці Пресв. Богородиця;

(арк. 46),

на арк. 234 русалка:

(арк. 234),

Орнамент ініціали з рослинними і звіриними елементами (арк. 182):

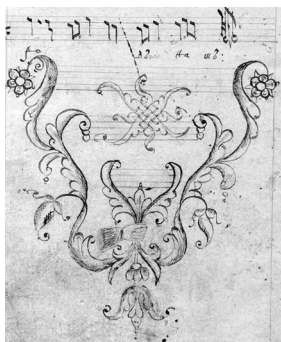
прикраси на полях (арк. 56):

іноді глосу огортає зображення церкви чи дзвіниці (арк. 215 зв.):

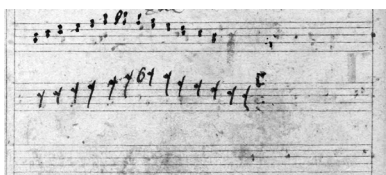
Завершує текст книги характерне конусоподібне звуження і досить велика орнаментальна кінцівка, в яку вкладена рука, що підтримує текст (арк. 471 зв.):

О.: давня, дошки в шкірі, частково пошкоджена червами; орнам. витиски – декоративні рамки, посередині Пресв. Богородиця з дитятком; сліди двох замочків; до обкладинок приклеєні гравюри з видань-летючок XIX ст., на нижній оправі монограма гравера М:Т:

В. зн.: голова бика – Каманін – Вітвіцька 1201 – 1644 р.; герб м. Бриг – Каманін – Вітвіцька 897 – 1654 р.; двоголовий орел – Лауцявічюс 410 – 1656 р. (водяні знаки визначила Марія Кольбух).

З.: «Pape jacenty...» (XVIII ст.) і нрозб. сучасний запис – «інв.» (?) (арк. 1); XVIIIст. **Сей драмоло (!) при храмік стон вилокй (!) мѣченици хр[ис]тової па[ра]сковей ве[р]и в боновѣ в боновѣ (!)**⁴ (арк. 104–107); «Probatio atramenti» (писар, арк. 177 зв.); на чистій стор. учнівським почерком *Да ся исправит молитва моя з нотами* (арк. 181 зв.); учнівські нотні вправи на чистих сторінках:

(арк. 233 зв., 33);

⁴ Очевидно, йдеться про село Бунів (Бонов), тепер Яворівського р-ну Львів. обл., де є церква Параскевії.

Твоя чѣть хвала прѣвѣннѣи вѣже колико хоче (?), остання стор. нотного тексту основного писаря, арк. 478 зв.); Стѣпа (!) книга Гглемана Ірмолоб Належащала до храмѣ стѣб вѣмченици хѣб Параскевини; «winien żydowi złotych» (арк. 478 зв.); на арк. 99 запис дуже обрізаний.

<ОБИХОД> – всенощне, пс. 1 Блаже мѣ^х, Херувимська пісня Иже херовими (дуже розспівана), киноник⁵ во пами^т вѣчнѣю з дуже розспіваним приспівом Атилиуя, кондак Пресв. Богородици Возвѣрѣной воеводѣ з ремаркою во^а; Воскрѣ Ісусъ, у Вел. суботу Воскрѣни воже з ремаркою в колонтитулі По Богагаркѣ (арк. 1–8 зв.), в неділю перед Євангелієм прокимен Восякоє диханіє, записаний замислуватим тайнописом⁶ (арк. 8 зв., 12–12 зв. – переплутані):

(арк. 8 зв.);

піснеспіви на 8 гласів болгарського напіву, глас 1: Господи во^ах (по два мелодичні варіанти, короткий і ширший), Да си исправи^т мои^тва моя, вѣчѣнна наша молитви, доматик всімнѣю славу, подобні стихирам Небесны^а чинно^а, Прехвалний мученици (арк. 13–30); [17 катизма/гимни по непорочних]: Благословѣ еси господи, Ягескі совѣ, Почто миро, Зѣло рано, Мүроносица жены, Поклонѣ^аси ѿцѣ, Жизнодаца рѣдѣши, Ялидѣна (арк. 30–33); Пречистаи

⁵ У рукописі в заголовку і колонтитулі кинани^а.

⁶ Текст відчитав Михайло Іванович Гринчук, математик з Каліфорнії, за посередництвом видатного російського археографа й дослідника давньої книжності Анатолія Аркадійовича Турілова з Москви. Обом їм складаю велику подяку.

богородичніце *Маріє* з ремаркою *прпѣ^а вѣгѣ*: (арк. 33); іншого почерку подобні стихирам гласів 1–6, глас 1 *Невесны^м чино^м*, *Прехва^{нни} мученици* (арк. 34–40 зв.); різні пізніші доповнення: стихира на постриг *мнѣхом^і* гласу 1 *Да по^{на}е^м братіє*, стихира *Кроле[вича]* індійського гласу 8 *Пріми ма пѣ^тыни* з фітним вокалізмом, стихира на проклаття еретиків *Иже ѡбразѣ^л твоємѣ^л* (проклинаються лише ранньохристиянські еретики), стихира *жалѣи за грѣхѣи* – *Оувѣи мнѣ ѡбога моа дѣше*, надгробні припіви на Успіння *Блажи^м* та *вси та ін.*, світилен *Апостоли ѡ конє^ч зє^мли* (арк. 41–45 зв. – переплутані). **ОКТОІХ** воскресний: глас 1 догматик *всемі^ндѣу славлѣ^л* з богородичним *Се іспо^чниса ісаино прореченіє* (з фітним вокалізмом), на утрени *Бѡ гѡпѣ* (два різні напіви, *руський* і *болгарський*⁷), тропар *Камени знаменанѣ* (*болгарського* напіву), богородичний *Гавриілу провѣщашѣ^л*⁸, сідальна⁹ *Гро^б твоѣ*, [хрестобогородичний] *Кв крестѣ^л пригво^дсиа*, богородичний *Мѣрѣ^л* та *Божии*, степенні, антифон 1 *Вонєгда ісѡвѣ^ти ми*, ірмос воскресний *Твоа повѣдїте^ннаа дєсница*; гласи 2–8 (арк. 46–157 зв.).

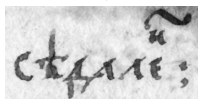
ПОДОБНІ стихирам, на 8 гласів, глас 1 *Невесны^м чино^м* (арк. 158–171).

<МІНЕЯ празн.–ТРІОДЬ>: в неділю перед Різдвом ірмоси *Волною морскою*, на Різдво Христове – в навечеріє стихира *Явгустѣ ідиноначалѣ^лтвѣ^л*, *Г* нами *вѡгѣ*, сідальні *Во аслѣ^н на рѣди*, *пополїелеос Прїдѣ^{те} види^м* *вѣрѣ^ный*, по євангелії *всїаческаа денѣ радостї*, стихира *Слава во выш^ннї бѡгѣ*, ірмоси двох канонів, після 6 пісні кондак гласу 4 *Дѣвам дѣнѣ* (арк. 187 зв.), перед 9 піснею величання *Величай дѣше моа* (арк. 190 зв.), після 9 пісні світилен *Погѣ^ти^ны е^т* (арк. 192); ірмоси канону на Обрізаніє, стихири та ірмоси двох канонів на *Просвіщеніє*, ірмоси канону на *Стрітення* (арк. 171–207 зв.); неділі перед Вел. постом пс. *На рѣцѣ вавлостѣ*, стихира *Покаинни ѡвѣ^зи*, у Вел. піст два прокимни *Не ѡврати лица твоего і Да^а єси достоиніє*, літургія *Преждеосвященна*, задостойник *В тєбѣ радѣ^тсиа*; ірмоси канону в неділю *Хрестопоклонну*, прєсв. Богородиці гласу 8 *Водѣ проше іако по сѣхѣ*, *катавасія канону Прєсв. Богородиці* (на *Благовіщення*) гласу 4 *ѡвѣ^злѣ уста моа*, припів на *Благовіщення* *Ярѣхѣ^лєскї гла*, кондак *Прєсв. Богородиці*, ірмоси канону у *Четвер* 5-ї неділі Вел. посту *Помощни^к и покровїте^л*, ірмоси канону в субо-

⁷ Вказівки на ці напіви є лише в гласі 2 (арк. 63), та немає сумнівів, що ці напіви властиві й іншим гласам, як тут за стилістикою добре ідентифікується болгарський напів.

⁸ Тут послідовність піснеспівів витримана відповідно до церковного уставу (пор.: *Великій Сборникъ*, с. 52).

⁹ На арк. 53 зв. у колонтитулі назва жанру є чоловічого роду:

ту Лазареву **Поє^м господєви**, ірмоси канону в неділю Цвітну / В'їханію (колонтиул) **Иѡвишаи иѡсточници безъны**, ірмоси служб у Вел. тиждень, у Вел. четвер **вечери твоє та[и]нѣи**, тропарі **Се женихъ грядєт**, **Сгда славнии ѹченици**, стихира у Вел. п'ятницю **Двѣ лукавѣ сотвори, Тебє ѡдѣщагосл свѣтом**, у Вел. суботу величання, **Воскрѣни боже, Да молчи^т всака плот**, **Придѣте ѹблажи^м Іѡсифа**; канон на Воскресіння **Воскресєнии днѣ** (тропарі без нот), стихири, євангельска стихира гласу 1 **На горѣ ѹченико^м** (арк. 207 зв.–274 зв.).

ІРМОЛОПІОН – ірмоси на 8 гласів, глас 1, пісня 1, ірмос **Двѣ работы, Предкрасѣна божествєною славою, Пѣснь повѣднѹю воспоемъ, Поє^м вси людєи, Столпо^м ѡгненниимъ, Помогшемѹ богѹ, Воспоє[м] пѣснѣ новѹ**, пісня 2 і т. д. (арк. 275–444).

ПОДОБНІ стихирам гласу 8 **Премѡдѡти словѣ, Возле^т на перси** (арк. 445–446 зв.), в кін. децю іншого письма стихири на Різдво Хр. **Всачєкаа днє радѡти** та ін. (арк. 446 зв.–448 зв.).

<**ТРИОДЬ–МІНЕЯ** празн. – продовження>: на Зшєстє св. Духа **Прєславнаи днѣ** та ін., **Придѣте людєи** [місцевого] та **болгарського** напівів, апп. Петру і Павлу, Преображенню, Успінню, на Різдво Прєсв. Богородици, свт. Миколаю, арх. Михаїлу, на Введення (арк. 452–471 зв.).

<Доповнення>: децю пізнішого часу й іншого письма – канон (ірмоси з тропарями) на В'їхання в Єрусалим **болгарського** напіву (арк. 472–478 зв.).

Вказ. напів: **руський** – **Бог Господь** (у розділі Октоїха воскресного, глас 1, арк. 48 зв. і т.д. у кожному гласі);

болгарський – кондак Прєсв. Богородици, **Воскрєси Боже**, на 8 гласів – глас 1 **Господи воззвах, Да ся исправитєя молитва моя, Вечерняя наша молитва**, догматик, подобні стихирам **Небесним чином, Прехвалниѣ ученици**, на Зшєстє св. Духа **Прийдіте людєи**, припів **Прєчистаи богородитє^цє Марїє, Бог Господь** з тропарями воскресними, стихира на Зшєстє св. Духа **Прийдіте людєи**, пізнішого часу канон на В'їхання в Єрусалим – ірмоси з тропарями (арк. 6, 8, 13, 33, 49 і так далі в кожному гласі, 454, 472);

Жанрово-тематичний структурний тип.

№ 1171. **Бл. 1846, м-р Путна, інок Паїсій** **АННе 13**

КѢНѢНЪ **Покажннѣи Грѣшнагѡ прѣдъ Создѣтел[є]мъ своимъ, въ Тайнѣ на єдинѣ мѡлитисл:** **Писано Смиреннимъ І; Паїсія: ѣѡмъ (тит., арк. 5).**

4°, 113 арк., папір неоднорідний: основний білий, цупкий, на поч. синього відтінку, наприкінці синій, арк. 3–4, 12 чисті; заокруглений штучний півустав, наблизений до *гражданки*, окремі стор. децю пізніших дрібніших почерків; нотки темно-коричневі, лінійки ясно-коричневі, на арк. 13, 25 зв.–26, 27 зв.,

- 29 червоні; по 8 рядків на стор.; на арк. 69–73 ноти без слів, лише ремарки-заголовки циноброю.
- Н.: київська квадратна вправного письма, тривалості ноток від бревісів (лише як завершальна нотка) до вісімок; ключі відсутні, та однозначно мається на увазі ключ С на третій лінійці; у нотному тексті подекуди червоні декоровані зірочки, очевидно, на означення фразування (арк. 95 зв.–96).
- Д.: орнам. заставка циноброю (арк. 13), декілька ініціалів геометрично-рослинних мотивів (арк. 17, 21, 29, 33) та кінцівок (арк. 25, 32 зв., 100 зв.); дві наклеєні гравюри зі стародр. видання, в заставці (арк. 5 зв.) і в кінцівці – св. Йоан Златоустий з монограмою гравера Ф. С. (арк. 36).
- О.: картон у шкірі, орнам. витиски: рамка, посередині зверху і знизу квіткові прикраси; до нижньої палітурки приклеєно форз. арк. з нотним текстом олівцем.
- З.: «Сия Книжка принадлежит до чителнѣ Мошѣ (?)» (олівцем, кін. XIX ст., 1 форз. стор.), наклейка «Із книг Анатолія Недільського», «Сія Святія Книга Ест Сопственная тоя, раба Божія Діонисія Іеродіякона, сѣ. (?) обитіюй (?) Воронскія; дано тнѣ от отца Паисія Іеромонах; за Его воспоміновеніе и родителей Его, сотвори Ему Господи вѣчную память, 1859», вище олівцем дата «1919» і «60», тобто запис олівцем 60 літ, опісля чорнилом (2 форз. стор.); «Монастір Путна, 1854; р. J.» (арк. 112);
- Перелік змісту штучним півустановом трохи пізнішого часу: *Блікѣ Пѣній сѣть. Здѣ – № 1 Ёвѣршѣ тѣвѣ рѣкѣ* і т. д., всього 48 (арк. 1 зв.–2 зв.).
- Канон покаянный, пісня 1 тропар *Исповѣдан тѣ спѣе Грѣхѣй ѿже содѣлахѣ*, без нот (арк. 5–11).
- Різні молитовні піснеспіви без означеного порядку – *Ёвѣршѣ тѣвѣ рѣкѣ, Благословенъ єси, Ёврашѣ же тѣвѣ лице, вѣпом гѣподевн, Дѣ оуладитѣл ѣмѣ вѣсѣда моѣ та ін.* (арк. 13–21 зв.); на літургії та деякі ін. – *Нѣ ре(!)дай мене мати, Достойно єсть, Милѣть мира, Ёднородный сыне* та ін., в кін. причасник *Тѣло Хрѣтѣво* (арк. 22–32 зв.); ірмоси 9-ї пісні на Різдво Богородиці *пже прежде сонца, Чѣжде матеремѣ, Воздвиженія Тѣннѣ єси, Введення, на Різдво Христове, Обрізання, Богоявлення, Стрітення, Благовіщення, в неділю Цвітоносну, на Пасху, в неділю Томину, на Вознесіння, Зшестя св. Духа, Преображення, Успіння* (арк. 33–44); ірмоси вел. покаянного канону *Помошник ѿ покрѣвите^а* (арк. 44 зв.–49 зв.); *С нами Богѣ двох дуже близьких мелодичних виріантів, на літургії Преждеосвященних Дарів за Херувимську Нынѣ сили небесныи і причасники Тѣло Хрѣтѣво, вкѣсите и видите, світильні на Різдво Христове Покѣтильны єсть та у Вел. п'ятницю Рѣзвойніка влггоразѣмнаго, тропар 3 і 9 часів у Вел. піст Господнѣ ѿже прѣсвѣтаго та пже в девѣтый чѣ нас рѣди, Ёдинъ Свѣтъ з ре-*

маркою **Симеоновки** та ін., переважно літургійні піснеспіви (арк. 44–73); догматики на 8 гласів (арк. 73 зв.–84 зв.); на Різдво Христове по 50 псалмі **Всаческа днє радості, Слава вышніхъ Богъ, Прїдите поклонитиса** (арк. 85–86); подоби стихирам, на 8 гласів, глас 1 **Небесныхъ чиновъ радванїе** і т. д. (арк. 86 зв.–100 зв.); **Достойно естъ** іншого дрібношого почерку, Херувимська пісня з ремаркою на **Склонїте вѣки**, псалом **Блаже мѣжь**, на Пасху **Ангель вопїаше**, ірмос **Свѣтиса свѣтиса новы їерусалиме**, світильний **Плѣтню чюднѣвъ**, причасники на Різдво Христове **Изъавленїе полѣ**, Богоявлення **Ииса благодѣ**, в неділю Цвітну **Благословѣ грядый** (арк. 107–110 зв.); **Грамаїтка Нѣтнаж** (арк. 111 зв.–112); **Тебе поем** з ремаркою на **Дѣлго**, скорописом дописано пізніше **Smirna**, пізнішого почерку причасник самогласний **Дух твої благій, Взыде Бог** (арк. 113–113 зв.).

Вказ. напів: **симеонівський** – *Єдин свят* (55 зв.);

полевий – напів без слів і без означення на службу і жанр (арк. 70 зв.);

болгарський – напів без слів і без означення на службу і жанр (арк. 71 зв.);

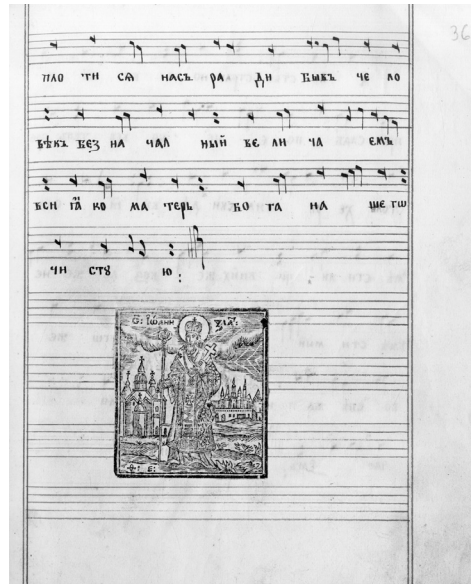
харківський – напів без слів і без означення на службу і жанр (арк. 72 зв.);

скитський – напів без слів і без означення на службу і жанр (арк. 73);

придворний – Херувимська (арк. 108 зв.).

(арк. 13),

(арк. 36).

№ 1172.

Кін. XVII ст.

АнНе 14

4°, 215 арк., без поч. і кін.; дещо пізніше проставлена сигнатура кириличними цифрами – зошити ґ–кѧ (2 і 29 неповні зошити); дрібн. півустав заокруглених форм; 8 рядків на стор.; нотки темно-коричні, лінійки ясно-коричневі; арк. досить забруднені, місця пошкоджені та підклеєні.

Н.: досить вправна, нотки чітко згруповані в *такти*; тривалості ноток від льонґи (заключні) до вісімок.

Д.: відсутній.

О.: дошки в коричневій шкірі з орнам. витисками, посередині розп'яття з пристоячими; XVIII ст.; сліди двох застібок.

З.: до верх. палітурки з внутрішнього боку приклеєний ex libris Анатолія Недільського, виготовлений художником-графіком Пінігіним.

ОКТОЇХ – ІРМОЛОГИОН, на 8 гласів, без поч. і кін.; глас 1 – закінчення догматика – днѣ вѣдѣи ѡко челоуѣкомъвѣць, богордичен Ѣе ѡспѣнисѧ Ѣанно прореченне, Бѣгѧ гдѣ і воскресний тропар Камени знаменайѣ [болгарського напіву], богордичен Гавриїлѣ просвѣщайшѣ, сідальні Гроѣ твоѣ спасе, Ко крѣтѣ, Шѣтѣ та божий, степенні, антифон 1 вонѣда скѣвѣти ми, ірмоси воскресні, празничні і столпові 1–9 пісень, в кін. величання (арк. 1–43 зв.); глас 2 (арк. 44–73 зв.); глас 3 (арк. 74–93); глас 4 (арк. 93 зв.–133); глас 5 (арк. 133 зв.–149); глас 6 (арк. 149–160 зв.); глас 7 (арк. 160 зв.–196 зв.); глас 8, в кін. пісня 7, ірмос Богородиці Иже ѡ ѡидѣл дошѣше, обірвано (арк. 197–215 зв.).

(арк. 44)